

[Bjørn Elmquist]

den enkeltes retssikkerhed. Det har vi også en international forpligtelse til ifølge den europæiske menneskerettighedskonvention, artikel 6, stk. 3, litra d, der taler om – på engelsk – fair trial. Deri ligger, at man skal forhøre og lade forhøre, give en mulighed for den sigtede for at lade forhøre vidner, der måtte blive ført mod vedkommende.

Jeg beklager, at man i denne konkrete sag ikke benyttede sig af den mulighed, der foreligger for en individuel klagesag over for Den Europæiske Menneskerettighedskommission og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Så vidt jeg ved, er også artikel 6 omfattet af den ratifikation, man fra dansk side har foretaget af denne adgang, og da de nationale retsmidler var udtømt – det drejede sig om en højesteretssag – vil det sige, at forsvarende og tiltalte kunne have indanket det for domstolen i Strasbourg, og vi kunne i så fald formentlig have fået en meget interessant og meget nødvendig fortolkning af dette begreb.

Jeg ved ikke, om justitsministeren nu og her i folketingsalen kan belyse det spørgsmål yderligere, jeg er inde på. Jeg kunne også godt tænke mig at vide, om der foreligger en domspraksis fra Strasbourgdomstolen, som belyser dette spørgsmål. Hvad ligger der præcis i det? Ville, alt andet lige, den danske højesteretsdomstols afgørelse være blevet accepteret, eller ville også denne brug – jeg synes selv meget indskrænkede brug – som har været gjort i Danmark af det, man kalder anonym vidneførsel, også stride mod det, vi internationalt har forpligtet os til? Hvis ministeren ikke kan svare nu og her, forstår jeg det til fulde, og så vil jeg sørge for, at vi får stillet spørgsmålet gennem retsudvalget. Jeg synes, det er ganske afgørende, også for vor holdning til dette spørgsmål.

Jeg har hæftet mig ved den artikel af Palle Kiil, som er offentliggjort som optryk af forslagsstillerne i deres bemærkninger, og deri set, at emnet først og fremmest har været fremme i Vesttyskland, men jeg synes, det kunne være ganske interessant at få den belysning, jeg lige har efterlyst.

I formuleringen af højesteretsdommen er »ganske undtagelsesvis« nøgleordene, som vi i mit parti har hæftet os ved. Jeg har også i den sammenhæng nærlæst den artikel, jeg just nævnte, af Palle Kiil, og også dér set, hvordan han redegør for flertallets opfattelse.

Den bemærkning, som også den konservative ordfører var inde på – jeg citerer fra side 8: »... og flertallet har derfor heller ikke følt, at problemet nødvendigvis måtte løses ad lovgivningsvejen« – må jeg udlægge som et udtryk fra højesteret for, at den dømmende magt i Danmark skal have en vis margen, et vist skøn.

Vi kan godt prøve at lovregulere meget, meget vidtgående, vi kan prøve at undgå, at der overhovedet findes nogen tvivl nogen steder i lovgivningen, men hvad er der så tilbage til domstolene? Kræver vores grundlovs § 3 med opdelingen i bl.a. den lovgivende og den dømmende magt, at vi også accepterer, at visse tilfælde af konkrete skøn kan udøves af vores domstole? Vi nærer i mit parti så stor tillid til domstolenes anvendelse af dette skøn og grundlovens § 3, at vi tilslutter os det, der vel var justitsministerens konklusion, og altså ikke kan støtte dette lovforslag.

Skulle det mod vores helt klare forventninger vise sig, at der bliver en meget udbredt anvendelse af anonyme vidner i Danmark, vil vi ligesom de konservative være med til at se nærmere på det, men på det foreliggende grundlag synes vi, det ville være at overreagere, om vi gav tilslutning til forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt et menneske, der er tiltalt for en dansk ret, kan dømmes, efter at der er afhørt et vidne, som dommeren er kendt med, men som den tiltalte ikke er kendt med, og hvis forklaring kun delvis oplyses for ham. Jeg kan godt sige som udgangspunkt, at indstillingen må være, at det kan vi ikke godkende.

Jeg vil gerne overveje det, for det er klart, at i det øjeblik højesteret udtaler, at det ganske undtagelsesvis må bruges, er vi inde i en situation, som det påvises i de bemærkninger, der følger med dette lovforslag om at forbyde anonyme vidner, hvor det kræves, at folketinget overvejer det. Derfor vil jeg, ligesom der blev sagt fra socialdemokratiets side, bede justitsministeren om at komme med et udspil om, i hvilke tilfælde det er tænkt, at man undtagelsesvis kan bruge dem, så vil vi gerne tage stilling til det. Jeg mener, det vil være lidt for tidligt at gennemføre dette lov-